

MAAHANMUUTTAJANAISTEN KESKUSTELURYHMÄT KIRJASTOISSA / LOPPURAPORTTI

Kuvaus projektin toiminnasta

Hanke koostui keskustelupiireistä, joita järjestettiin Pansion, Runosmäen ja Varissuon kirjastoissa.

Ryhmien tarkoituksena oli ”virkistää” piilossa olevaa suomen kieltä. Samalla opeteltiin suomalaista yhteiskuntatietoa ja arkielämää. Hankkeessa luotiin myös yhteyksiä kantasuomalaisiin ryhmiin ja yhdistyksiin, jotta maahanmuuttajanaiset löytäisivät oman mieltymyksensä mukaisen aktiviteettipaikan ”kantasuomalaisten” toiminnoissa. Aihealueina keskusteluissa käsiteltiin demokratiaa, suomalaista yhteiskuntaa, kaksi- ja monikulttuurisuutta sekä ihmisoikeuksia kaikille ihmisille kuuluvina.

Suomen kielen ja yhteiskuntatiedon parantamiseen keskusteluryhmissä käytettiin osallistavia toiminnallisia menetelmiä ja mielikuvaharjoituksia. Menetelmistä eniten viehätti kuvien piirtäminen. Kuvilla mahdollistettiin asioiden kertominen ilman sanoja. Kuvien piirtäminen myös tuotti mielihyvää onnistumistunteen kautta. Aiheita mm. hyvän olon maisema, innostuksen kasvi, arkipäivän tärkeä esine.

Yhteiskuntatietous osion perustana käytettiin Turun Naiskeskuksen tuottamaa Rights belong to every woman - DVD:tä. DVD jakautuu kolmeen osaan: perusoikeudet yhteiskunnassa, demokratia ja tasa-arvo sekä seksuaaliterveys. DVD:n aihealueet olivat kaikkien keskustelujen perustana. Aiheita käsiteltiin ryhmänjäsenten toiveitten ja tarpeitten mukaan. Lisäksi taustamateriaalina olivat Kulttuurit keskuudessamme - opas kulttuurien kohtaamiseen (Sari Kanervo ja Tiina Saasinen), Maan tapa Suomessa, (Sari Kanervo ja Suvi Kaljunen) ja Kunniaväkivalta (R.Ala-Lipasti/ A.Bauters) kirjat.

Voimaantuminen oli tärkeä tavoite ryhmissä. Maasta ja kulttuurista toiseen muuttaminen on aina itsetuntoa koetteleva ja murentava kokemus. Oman kielen menettämisen lisäksi taakse on jäänyt tuttu elämäntapa ja elämän hallinnan tunne. Itsetunnon palautuessa luottamus omiin kykyihin kasvaa. Vahvalla itsetunnolla voi myös kestää elämään sisältyvän epävarmuuden ja pettymykset. Itsetunto lisää myös, usein kadoksissa olevaa, tulevaisuuden uskoa.

Syksyllä 2009 ryhmien kokoaminen oli haasteellinen tehtävä. Kevään aikana nyt mukana olevien maahanmuuttajanaisten kanssa keskityttiin ryhmien toiminnan kehittämiseen. Erityisesti naisten omasta elämästä lähtevät haasteet ja niiden käsitteleminen yleiselläkin tasolla kerhossa tuo motivaatiota tutustua suomalaiseen yhteiskuntaan, tapoihin ja käytäntöihin. Esim. asuntotuki - asumiseen liittyvät muutkin asiat, jokin terveydenhuoltoon liittyvä asia -

terveydenhuolto Turussa, kansalaisuushakemus - mitä kansalaisuus tarkoittaa, työpaikkahakemus - työhön liittyvät asiat, työpaikkahaastatteluun valmistautuminen.

Naisilla oli toiminnan jatkuessa selvästi tarve kertoa oman kulttuurinsa erityispiirteistä valtakulttuurille. Tähän liittyen he olivat mukana rakentamassa helmikuussa toteutettua moniaistista somalista tilaa, jossa rakentamisprosessin aikana vertailtiin eri kulttuureja ja joka valmistuttuaan antoi mahdollisuuden tutustua somialaistaustaisten oppaiden avuksella elämään Somaliassa. Erillinen Somalitali-hanke toteutettiin yhteistyössä Laurea-ammattikorkeakoulun ja Vihreän sivistysliiton kanssa.

Lisäksi ryhmiin osallistuneet kurditaustainen ja somalitaustainen nainen tekivät kyselyn omien yhteisönsä naisille kulttuurien välisistä eroista ja siitä, mitä kyselyyn vastanneet naiset kulttuurieroista ajattelevat.

Kurdikulttuuriosioon osallistui myös viisi toimintaterapeuttiopiskelijaa Turun terveydenhuoltoalan oppilaitoksesta. Ryhmissä käyty keskustelut kerättiin materiaaliksi kulttuuripääkaupunki- ohjelmassa (vuosi 2011) kurdikulttuuria esittelevään ohjelmaan.

Osallistujien suomen kielen taso eri ryhmissä oli hyvin erilainen: Pansion kirjastossa kielitaito oli hyvin vähäinen (osallistujat pääosin SPR:n vastaanottokeskuksesta), toisaalta Varissuon kirjastossa käytiin hyvin syvällisiä keskusteluja ilmaston lämpenemisestä, ihmisoikeuksista ja ympäristön suojelusta.

Kerhokertoja toiminnan aikana oli yhteensä 71: Varissuo 25, Runosmäki 23, Pansio 23. Naisia kerhoihin osallistui yhteensä 52.

Arvio projektin toteutumisesta

Kaikkien Suomessa asuvien osallistuminen yhteiskuntaan on tärkeä demokraattinen arvo. Kuitenkin traditionaalisen perheroolin mukaisesti monet maahanmuuttajataustaiset kotiäidit eivät liiku paljon yhteisönsä ulkopuolella ja joiltakin puuttuu luku- ja kirjoitustaito (myös oma äidinkieli). Vaikka he olisivatkin käyneet suomen kielen kurssin, unohtuu paljon opitusta, koska suomen kieltä ei käytetä. Kotona puhutaan omaa kieltä ja tulkkina ympäröivään yhteiskuntaan toimivat lapset tai mies. Tieto suomalaisesta yhteiskunnasta on vähäistä, kirjasto ehkä täysin tuntematon. Usein opiskelumotivaatiokin on alhainen ja kielenoppimisen tärkeys on epäselvää, koska perinteisissä yhteisökulttuureissa äidin tehtävä on huolehtia miehen ja lapsien hyvinvoinnista ja omat toiveet ovat yhtäkuin perheen toiveet. Kaikki edellämainittu haittaa aktiivista kansalaisuutta ja liittymistä suomalaiseen yhteiskuntaan.

Suomen kielen osaaminen ja voimaantuminen on kuitenkin tärkeää sekä oman elämän hallinnan kannalta, mutta myös siksi, että naiset pystyvät tukemaan lapsiaan ja perhettään demokratian toteutumiseksi perheissä ja yhteisöissä.

Hankkeen tavoitteena oli syrjäytyneiden tai syrjäytymisvaarassa olevien maahanmuuttajanaisten, erityisesti kotiäitien rohkaistuminen käyttämään suomea, tiedon jakaminen Suomalaisesta yhteiskunnasta, voimaantuminen oman elämän hallintaan ja ulkopuolisuuden ts. ulkomaalaisuus-tunteen vähentyminen.

Pyrittiin myös luomaan yhteyksiä kantasuomalaisiin toimintoihin, jotta maahanmuuttajanaiset löytäisivät oman mieltymyksensä mukaisia aktiviteetteja niissäkin yhteiskunnassa toiminnoissa, jotka eivät ole erityisesti maahanmuuttajille tarkoitettuja.

Turun kaupunginkirjaston vision mukaisesti kirjaston tulee olla tiedon, elämysten ja oppimisen keskus, osaamista, osallisuutta ja luovuutta tukeva. Lisäksi kirjaston tarkoituksena on edistää demokratian toteutumista. Arvoissa mainitaan myös tieto, taito ja tahto palvella asukas- ja asiakaslähtöisesti. Kirjaston henkilökunta on tässä hankkeessa näyttänyt tahtonsa toimia kirjaston vision ja arvojen mukaisesti, myös tietoa ja taitoa eri kulttuureiden parista lähtöisin olevien asiakkaiden kanssa karttui. Työntekijät auttoivat sekä varsinaisen toimenkuvansa mukaisesti materiaalien löytämisessä että erilaisissa hankkeeseen liittyvissä muissa toiminnoissa. Saimme apua ja tukea somalitila- hankkeessa kuin myös erilaisissa käytännön ongelmissa, mm. apua etsiessämme kurdien kansallislintua, jonka suomalainen nimi ei ollut tiedossa ja jota hakemalla haettiin kuvausten perusteella ja löytyihän se. Myös kallisarvoinen persia-suomi – sanakirja sai jatkoajan kirjastohenkilöstön oivallisella korjausavulla.

Projekti tuotti uusia hankkeita:

Somalitila

Erillisenä projektina toteutettiin Varissuon ja Runosmäen kirjastoihin elämyksellinen somalikulttuurista kertova tila. Tila oli avoinna yleisölle helmikuussa. Tilan maisema, äänet ja esineet johdattelivat kävijää somalikulttuuriin. Tilassa somaliohjaaja opasti vierailijoita. Tilan tavoitteena oli perehdyttää kävijöitä somalikulttuuriin ja edistää kulttuurien välistä ymmärrystä. Kulttuuritilan ideana oli myös vahvistaa somaleiden, erityisesti lasten ja nuorten, oman kulttuurin tuntemusta. Tilaan vastaanotettiin mm. päiväkotij- ja koululaisryhmiä ja myös aikuisryhmiä

Somalitila rakennettiin yhteistyössä Laurea ammattikorkeakoulun hankkeen ja VISIO:N (Vihreä sivistys- ja opintokeskus) kanssa.

Tyttöjen ryhmä

Naisten keskusteluryhmät koottiin mm. jalkautumalla kirjastoihin ns. etsivällä työllä. Tieto naisryhmistä jaettiin mm. perheiden kirjastoa käyttävien nuorten ja lasten kautta. Keskusteltaessa nuorten kanssa, kävi ilmi että nuoret maahanmuuttajat tietävät kirjastoista ja käyvätkin siellä internetin ääressä, mutta muu kirjaston käyttö on vähäistä. Keskusteltaessa tyttöjen kanssa naisten ryhmistä, tytöt kyselivät, koska heille järjestetään omia keskustelukerhoja. Tähän tarpeeseen järjestettiin kaupungin nuorisolautakunnan projektirahoituksella tyttöjen ryhmä, jonka toiminta jatkuu syksyllä 2010.

Ryhmäläisten osallistuminen muihin tilaisuuksiin

Turun kaupunginkirjaston Open Zone -projektin Kulttuurien tuntemus -luentosarja keväällä 2010:

TAIVAS -projektin ja kirjaston järjestämiine Meistä on moneksi – keskustelutilaisuuksiin:

Idän naiset 10.3.2010

Lännen miehet 24.3.2010 klo

Erilaisten ihmisten Turku 20.4.2010

Yhteistyökumppanit hankkeessa:

Suomen Pakolaisavun Turun aluetoimisto (Kotilo)
Vihreä sivistys- ja opintokeskus
Turun kurdiyhdistys
Uuden ajan somalinaiset
Varissuon toimintakeskus- työryhmä
Varissuon eläkeläiset
Radio Robinhood/ tiedotus
Turun Nuorisolautakunta/ Nuorten naisten ryhmä

Tiedotus ja ryhmien kokoaminen

Koska toiminta uutta ja uudenlaista oli ryhmien kokoaminen haasteellisin syksyn tehtävä: kohderyhmät syrjäytyneitä, kotiin eristyneitä, useimmiten kotiäitejä, jotka eivät liiku paljon kotoa ja joista useimmat eivät osaa lukea tai kirjoittaa ollenkaan (edes omaa äidinkieltään) ja jotka vaikka olisivat käyneet suomen kielen kurssin ovat unohtaneet paljon oppimastaan, koska eivät ole käyttäneet kieltä. Kotona puhutaan omaa kieltä ja tulkkina ympäröivään yhteiskuntaan toimivat lapset tai mies. Tieto suomalaisesta yhteiskunnasta on vähäistä, kirjasto täysin tuntematon. Usein myös opiskelumotivaatio on alhainen ja kielenoppimisen

tärkeys on epäselvää, koska perinteisissä yhteisökulttuureissa äidin tehtävä on huolehtia miehen ja lapsien hyvinvoinnista ja omat toiveet ovat yhtäkuin perheen toiveet. Voimaantuminen olisi kuitenkin tärkeää oman elämän hallinnan kannalta, mutta myös siksi että pystyisivät tukemaan lapsiaan ja perhettään demokratian toteutumiseksi perheissään ja yhteisöissään.

Ryhmien toiminnan tarkoituksena oli:

- tiedon jakaminen
- suomen puhekielen parantaminen
- ystävien löytäminen myös kantasuomalaisista
- voimaantuminen

Kielikynnys kohderyhmän tavoittamisessa vaikeuttaa viestien perille menoa. Kun kieltä on vähän tai ei juuri lainkaan, viestin pitäisi olla hyvin yksinkertaisessa muodossa. Olisi myös tiedettävä, mikä eo. olisi tärkeä kullekin yksittäiselle ihmiselle.

Ryhmää lähdettiin kokoamaan sekä perinteisin menetelmin, että jalkautumalla kirjastoon ja yhdistyksiin eli toteutettiin ns. etsivää työtä, joka kohderyhmälle tuntuu olevan paras. Kirjastoissa tiedon jako ryhmistä pyrittiin saamaan perheiden lasten kautta, joille erikseen selostettiin, mistä on kysymys. Huomattavaa on että niillekin, jotka pystyivät lukemaan esitettä (liite), on vaikeaa erottaa missä ja milloin minun kerhoni kokoontuu. Siksi kirjastotyöntekijöitä ohjeistettiin, että painetun esitteen lisäksi jaettiin esitteen väliin erille moniste, jossa muutamalla sanalla kerrottiin juuri ko. kirjaston ajat.

Vaikeudet kohderyhmän tavoittamisessa ovat yhteen koottuna:

- naisten tavoittaminen
- viestin perille meno (lukutaidottomuus, kulttuurierot, tottumattomuus kirjoitettuun viestintään
- motivaation herättäminen lähteä vieraaseen paikkaan epävarmana siitä, "mitä "minulta odotetaan".

Tiedotuskanavat/ - menetelmät:

- etsivä työ yhdistyksissä ja yhteisöissä
- tieto kerhoista kaupungin internet sivuilla
- esitteiden jako:
 - eo. yhdistykset ja toimijat
 - Turun kulttuurikeskus
 - kaikki kirjastot
- etsivä työ kirjastoissa
 - äitien tavoittaminen nuorten kautta

Vaikka tietoa on jaettu paljon ja monta eri välinettä ja kanavaa käyttäen, on

paljon niitä kohderyhmäläisiä, joita ei ole tavoitettu. Informatiivisten maahanmuuttajahankkeiden kaksi suurta haastetta on kohderyhmän tavoittaminen ja sen perustelu, miksi hanke on tärkeä, mitä hyötyä hankkeesta osallistujalle on.

Tietoa kerhoista jaettiin kaupungin, kulttuuriasiainkeskuksen ja kirjaston internet-sivuilla. Tämä tiedustus tavoittanee lähinnä viranomaiset ja maahanmuuttajien opettajat, joiden toivottiin kertovan toimintonsa oppilailleen ja asiakkailleen.

Tuloksista tiedottaminen

Kirjastoille ja kirjaston henkilökunnalle – myös muut kuin toiminnassa mukana olevat - tieto toiminnasta jaettu Open zone-ryhmän kautta. Hankkeen vetäjä on myös osallistunut Open zone-kokouksiin.

Hankkeesta ja tuloksista on tiedotettu kaikille mukana oleville toimijoille ja kaupungin hallintoelimille sekä yhteisöille.

Hankkeen rinnalla erillisenä toteutettu Somalitiila sai runsaasti myönteistä julkisuutta Varsinais-Suomen tiedotusvälineissä (Turun Sanomat, Turku-TV, Turun Radio, Radio Robin Hood ja Diakin verkkajulkaisu). Samalla pääsimme esittelemään naisten keskusteluryhmien toimintaa ja suunniteltavaa Varissuon toimintakeskus -hanketta, jossa pyritään kehittämään Varissuon kirjastosta yhteisöllistä toimintakeskusta kaikille alueen asukkaille.

Yhteenveto projektin toteutumisesta

Hankeessa syntyi uusi toimintatapa kirjastosta paikkana, jossa maahanmuuttajanaisten osallistumista ympäröivään yhteiskuntaan helpotetaan.

Toiminta vahvistaa demokratian toteutumista. Toimintatapa vahvistaa myös viranomaisten ja kolmannen sektorin erillisten voimavarojen yhdistämistä mahdollisimman tehokkaasti maahanmuuttajien kotoutumista ja voimavaraistumista lisäämään.

Toiminta jatkuu projektin jälkeen Naiskeskuksen ja Turun kaupungin yhteistyönä

Keskustelupiirit osallistuneiden naisten kannalta

KAKSI KURDINAISTA

Kurdinaiset Leila ja Esmer tutustuivat toisiinsa keskustelupiirissä ja tukivat toinen toisiaan.

Molempien yhteydet rajoittuvat pitkälti kurdiyhteisöön. Kieli sulkee yhteydet omaan yhteisöön. Kummallakaan ei ole aviomiestä, mikä on aika poikkeavaa

kurdiyhteisössä. Kummallakin on myös kokemuksia siitä, että toisista yhteisöistä lähtöisin oleva musliminaiset ovat vaatineet heitä käyttämään huivia, vaikka se ei ole kurdiyhteisön naisilla yleisenä tapana.

Molemmat naiset ovat olleet aika kauan Suomessa, mutta tie työelämään ja yhteiskuntaan on vaikea ja välillä voimat uupuvat.

Esmer

Esmer on asunut Suomessa jo 16 vuotta ja puhuu kyllä suhteellisen hyvin suomea. Hän kuitenkin stressaantuu pahasti "tenttitilanteissa", joiksi hän kokee mm. haastattelut. Stressin lisäksi Esmerin ongelmana on se, että hänen vanhat, myös Suomessa asuvat vanhempansa ovat riippuvaisia hänestä. Esmer toimii heidän omaishoitajanaan. Tämä velvollisuus hänelle perheen naimattoma tyttärenä kuuluu ja sen hän myös haluaa tehdä. Kuitenkin opiskelu- ja työelämä tässä tilanteessa on vaikeaa.

Esmeriltä puuttuu peruskoulutodistus ja sen suorittaminen olisi tärkeää. Hän haluaisi päästä pian töihin ja puuttuva koulutodistus on esteenä töihin pääsulle.

Suvun muut jäsenet odottavat Esmerin hoitavan heidän juoksevia asioitaan, koska hän ei käy työssä ja oletetaan, että hänellä on "vapaata" aikaa. Aina kun hänen puhelimensa soi, silloin hänen on lähdettävä, olipa kysymyksessä isän lääkkeen haku tai jonkin veljen asian toimittaminen. Hänelle kirjaston keskustelupiiri tuli tärkeäksi paikaksi, johon hän voi tulla "vapaasti" siten, ettei hän ole sidottu täsmällisiin tulo- ja lähtöaikoihin. Keskustelupiirissä selvitimme yhdessä äidin ja isän hoitoon liittyviä asioita, mm. reseptejä ja lääkärikäyntejä (kuljetukset, mikä lääkäri, lääkkeiden sivuvaikutukset).

Erityisesti Esmer halusi harjoitella työhön ja opiskeluun liittyviä haastattelutilanteita ja niitä käytiin yhdessä läpi.

Layila

Layila haasteena oli erittäin kova jännittäminen koetilanteissa. Hän itse osasi kertoa syyn, joka oli peräisin jo lapsena saaduista kokemuksista koulussa. Layila on tullut turvapaikanhakijana Suomeen. Hakuprosessi on ollut pitkä ja erittäin traumaattinen. Vaikka tuosta prosessista on jo vuosia aikaa, Layila kertoo, että silloin syntynyt stressi ei ole vielä ohi. Tämä stressi ja siihen liittyvä keskittymisvaikeus on vaikeuttanut suomen kielen oppimista. Toisaalta vaikka Layila kahdenkeskisissä keskusteluissa pystyy suomeksi selvittämään hyvinkin monimutkaisia asioita, hänen pyrkimyksensä täydelliseen suomeen estää luontevan puheen silloin, kun paikalla on useita henkilöitä ja varsinkin kun paikalla on kurdeja, jotka hänen mielestään puhuvat paljon parempaa suomea. Hän on käynyt useita suomen kielen kursseja ja kahteen kertaan valmistavassa opetuksessa. Myös työharjoittelussa hän on ollut useaan otteeseen.

Hänen – ja samalla muidenkin – kanssa harjoiteltiin rentoutumista ennen jännittäviä tilanteita. Etsittiin yhdessä niitä onnistumiskokemuksia, joita hänellä elämässään oli ollut. Keskustelupiirin aikana harjoiteltiin hygieniapassin saamiseen liittyviä asioita ja Layila pystyi suorittamaan passin. Kun Layila oli saanut hygieniapassin, selvisi myös, miten tärkeää oli että hän pystyi kertomaan äidilleen kotimaassaan saavutuksestaan. Selvisi, että hänen perheensä odotukset olivat myös rasittaneet Layilaa. Kotona odotettiin, että hän saisi työn ja kenties aviomiehen. Hän ei näitä odotuksia ollut täyttänyt, eikä pystynyt selittämään, että tämänhetkisessä taloudellisessa tilanteessa työn saanti on onnenkauppaa. Häntä ei myöskään ymmärretty, että Suomessa on mahdollista elää naimattomana naisena ja silti yhteisön hyväksymänä. Tähän perheen odotuksiin hygieniapassin suorittaminen oli hänen mielestään jotakin, millä hän voi näyttää, että hänen elämänsä menee eteenpäin.

KAKSI SOMALINAISTA

Kahden Somalialaissyntyisen osallistujan lähtökohdat olivat varsin toisistaan poikkeavat. Toinen naisista oli kieltä taitamaton, toisella oli erittäin hyvä suomen kielen taito ja hänellä on vakituinen paikka hoitoalalla. Kummankin toiveena oli kuitenkin se, että he voisivat parantaa somalinaisten asemaa Suomessa. Hoitoalalla työskentelevä halusi perustaa uuden yhdistyksen somalinaisille, jossa opeteltaisiin tuntemaan suomalaista yhteiskuntaa ja pyritäisiin pois vanhoista somaliyhteisöä rasittavista käytännöistä. Yhdistyksen perustamisprosessiin hän halusi neuvoja. Hän suoritti kyselyn kahdelletoista somalinaisille siitä, mitkä ovat niitä asioita, jotka näistä naisista tuntuvat hankalimmilta Suomeen asettautumisessa. Paljon erikoisia väärinkäsityksiä tuli ilmi. Hän oli valmis äitiyslomallaan tekemään kovasti itse kulttuuria tuntevana valistustyötä. Sovimme, että syksyllä 2010 aloitamme säännölliset tapaamiset somalinaisille, jossa kerrotaan suomalaisesta yhteiskunnasta ja eroista somalialaiseen kulttuuriin.

Toinen somalinainen, joka ei paljon osannut suomen kieltä, osottautui erittäin taiteelliseksi. Varsinkin värien käyttö on mahtavaa. Piirtäminen ja maalaaminen tuotti hänelle mielihyvää ja varsinkin ne ihastukset, joita hän toisilta osanottajilta sai. Harmittavaa on, että hänen taiteelliset lahjansa jäivät käyttämättä puuttuvan kielitaidon tähden.

Lopuksi yhteistyökumppanien puheenvuoro

Susanna Kolehmainen/ Turun kaupunginkirjasto, Open zone-hankkeen projektikoordinaattori :

Maahanmuuttajanaisten kerhot - projekti on toiminut tiiviissä yhteistyössä kirjaston Open Zone-hankkeen kanssa . Open Zone– hanke eli Avoimen oppimisen ja aktiivisen kansalaisuuden lähikirjastovyöhyke toimii vuosina 2008–

2011 Turun lähikirjastoissa. Maahanmuuttajanaisten keskustelupiirit - toiminta pyritään myös saamaan osaksi lähikirjastojen toimintaa myös projektin loputtua.

Sari Kanervo/ Turun kaupungin kulttuuriasiankeskus/ maahanmuuttaja- ja monikulttuurisuuspalvelu:

Kulttuuriasiankeskuksen monikulttuurisuustoiminta tehtävän on mm. tuottaa kulttuuripalveluja maahanmuuttajille kotoutumisen tukemiseen ja oman kulttuurin vaalimiseen sekä edistää kulttuurien välistä vuoropuhelua.

Naiskeskuksen kanssa yhteistyönä toteutetut, kirjastossa kokoontuneet maahanmuuttajanaisten keskustelukerhot ovat vastanneet hyvin tähän tehtävään, sillä niiden avulla ja kautta naiset ovat löytäneet kirjaston palvelut. Kerhot ovat toimineet keskustelufoorumina naisten mieliä askarruttaneissa asioissa sekä erilaisten teemojen kautta Suomen kulttuuriin ja yhteiskuntaan tutustumisessa. Kerhot ovat vahvistaneet myös naisten puhutun ja luetun suomenkielen taitoja. Monelle naiselle nämä ovat ensiaskelia laajempaan yhteiskunnalliseen osallistumiseen.

Kerhotoiminnalle onkin suunniteltu yhteistyönä jatkoa vuodelle 2011, jopa laajentaen toimintaa muihin asuinalueisiin.

Susanna Kolehmainen/ Turun kaupunginkirjasto, Open Zone-hankkeen maahanmuuttajakoordinaattori:

Yhteistyökumppanien puheenvuoro:

Maahanmuuttajanaisten keskustelupiirit osana Open Zone- hanketta .
Open Zone – Avoimen oppimisen ja aktiivisen kansalaisuuden lähikirjastovyöhyke 2008–2011

Maahanmuuttajanaisten kerhot - hanke on ollut tiiviissä yhteistyössä kirjaston Open Zone -hankkeen kanssa . Hankkeen kohderyhmänä ovat maahanmuuttajat, erityisesti naiset ja nuoret. Open Zone – hankkeen aikana kirjastoa kehitetään monikulttuurisena, tasa-arvoisena ja avoimena oppimisympäristönä sekä yhteisöllisenä kohtaamispaikkana.

Maahanmuuttajanaisten keskustelupiirit - toiminta pyritään saamaan osaksi lähikirjastojen toimintaa myös projektin loputtua.

